

Οι γλώσσες της κρίσης: Κοινωνική υποβάθμιση - Πείνα – Υποσιτισμός – Άστεγοι

Περιγραφικός – Καταγγελτικός – Αποδεικτικός Λόγος

[1]

ΣΟΚ: Έδιωξαν τα ΣΚΥΛΙΑ για να ΦΑΝΕ το... ΦΑΓΗΤΟ τους

Η πείνα και η εξαθλίωση άρχισε να γίνεται μάλιστα, όπως όλα δείχνουν, στην ελληνική κοινωνία. Ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι καταφεύγουν στα σκουπίδια για να βρουν τροφή. Μικρά παιδιά, ηλικιωμένοι, ΟΛΟΚΛΗΡΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ επιβιώνουν τρώγοντας τα αποφάγια των άλλων ανθρώπων.

Άλλο ένα περιστατικό επιβεβαιώνει ότι κάποιοι άνθρωποι – και όχι λίγοι-κινδυνεύουν να πεθάνουν από την πείνα κυριολεκτικά στο δρόμο...

Σε ένα σπίτι της Πάτρας συγγενείς και φίλοι είχαν συγκεντρωθεί για να γιορτάσουν τα γενέθλια της 3χρονης κόρης της οικογένειας.

Αφού έφαγαν και γλέντησαν, τα φαγητά που περίσσεψαν, τα μετέφεραν στον δρόμο και τα έβαλαν σε ένα μικρό ταψί προκειμένου να φάνε και τα σκυλιά της γειτονιάς .

Κάποιοι άστεγοι όμως ήταν έξω από το σπίτι και περίμεναν υπομονετικά τα αποφάγια... για να επιβιώσουν άλλη μία μέρα. Όταν είδαν το φαγητό, δεν το σκέφτηκαν ιδιαίτερα, έδιωξαν τα σκυλιά και έπεσαν οι ίδιοι πάνω στο φαγητό σαν «λυσσασμένοι»

Άγνωστο πόσες ώρες – μέρες είχαν να φάνε...

Αύριο πιθανόν να είναι κάποιος από εμάς στη θέση τους... Πού είναι το κράτος ΠΡΟΝΟΙΑΣ; Οι ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ τι κάνουμε;

<http://www.tsantiri.gr/ellada/sok-edioxan-ta-skilia-gia-na-fane-to-fagito-tous.html>

[2]

Η Ελλάδα του 2011 αντιμέτωπη με την πείνα

Είναι παράξενο να μιλάμε για πείνα στην Ελλάδα; Υπάρχουν φαγάδικα που είναι γεμάτα κόσμο, υπάρχουν ταχυφαγία που δεν προλαβαίνουν να στέλνουν φαγητό σε σπίτια και όμως υπάρχει και η άλλη Ελλάδα. Και βέβαια δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι με βάση την περυσινή έκθεση του ΟΗΕ η Τρίτη χώρα στις εξαγωγές στον κόσμο, η Αργεντινή, όπου παράγεται το 1,61% του κρέατος παγκοσμίως, εννέα εκατομμύρια παιδιά υποφέρουν από την πείνα και από αυτά τα 2920 κάθε χρόνο πεθαίνουν από υποσιτισμό. Όμως και στις ΗΠΑ πέντε εκατομμύρια παιδιά υποσιτίζονται.

- http://medlabgr.blogspot.gr/2011/10/blog-post_31.html

[3]

Τράπεζα Τροφίμων – Ίδρυμα για την καταπολέμηση της πείνας

Παρά την αλματώδη ανάπτυξη που επιτεύχθηκε στη χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες, το πρόβλημα της πείνας δεν έχει ακόμη εξαληφθεί. Αντίθετα, το πρόβλημα είναι πολύ πιο οξύ από ότι θα νόμιζαν πολλοί και λόγω της οικονομικής ύφεσης γίνεται ολοένα και πιο έντονο:

«Δεν μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια»...

Γιατί:

1 στους 5 Έλληνες ζει στα όρια της φτώχειας, δηλαδή 2,2 εκατομμύρια πολίτες! Η Ελλάδα είναι η τέταρτη χώρα στην Ε.Ε. με το υψηλότερο ποσοστό ατόμων που βρίσκονται στο όριο της φτώχειας.

Σήμερα ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι καταφεύγουν για βοήθεια καθημερινά σε συσσίτια.

http://www.traptrof.gr/?page_id=96

[4]

Προβλήματα υποσιτισμού σε μαθητές της Ξάνθης

Σε 354 ανέρχονται σύμφωνα με τους διευθυντές των σχολικών μονάδων της Ξάνθης οι μαθητές, οι οικογένειες των οποίων αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα. Μάλιστα, για τις συγκεκριμένες οικογένειες αναλαμβάνονται δράσεις ώστε να τους χορηγείται δωρεάν πρόγευμα τις πρωινές ώρες που παρακολουθούν μαθήματα.

<http://www.newsbomb.gr/koinwnia/story/240906/provlimata-ypositismoy-se-mathites-tis-xanthis>

[5]

Υποσιτισμένοι μαθητές

Σοκ προκαλούν τα στοιχεία για τα κρούσματα υποσιτισμού μαθητών στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, καθώς σύμφωνα με τα στοιχεία που υπάρχουν, περίπου 6.000 παιδιά πηγαίνουν στο σχολείο τους νηστικά, χωρίς κολατσιό και χρειάζονται άμεσα βοήθεια.

Βίντεο στο

youtube:<http://www.megatv.com/megagegonota/summary.asp?catid=17632&pubid=28614737&subid=2>

[6]

Ξεκινά άμεσα πιλοτικό πρόγραμμα από το υπουργείο Παιδείας **Μικρογεύματα σε υποσιτισμένους σε μαθητές!**

- Μικρογεύματα θα αρχίσουν να διανέμονται την ερχόμενη εβδομάδα από το υπουργείο Παιδείας σε 18 σχολεία της Δυτικής Αττικής (Ταύρος, Μενίδι, Κερατσίνι, Εξάρχεια, Ασπρόπυργος, Πλ. Βάθης, Μοσχάτο, Νίκαια, Αυλώνα, Πατήσια) προκειμένου να αντιμετωπιστεί το έντονο πρόβλημα του υποσιτισμού μαθητών.
- Όπως δήλωσε στη Βουλή η υφυπουργός Παιδείας κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου μετά από ερώτηση που κατέθεσε ο βουλευτής της ΝΔ κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, πρόκειται για πιλοτικό πρόγραμμα μεν, αλλά δεν αποκλείεται να επεκταθεί και σε άλλα σχολεία, καθώς το φαινόμενο έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις.
- Σε κάθε μαθητή θα αναλογεί ένα γεύμα, το οποίο θα περιλαμβάνει σάντουιτς, γάλα, μπισκότα με δημητριακά και φρούτα και θα διανέμεται από τα κυλικεία των σχολείων. Θα γίνει μάλιστα με τέτοιο τρόπο ώστε οι μαθητές που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα να μην στιγματίζονται.
- Το κόστος για το υπουργείο Παιδείας υπολογίζεται στα 1 με 2 ευρώ ανά γεύμα και θα χρηματοδοτηθεί με κονδύλια του ΕΣΠΑ.

<http://www.akous.gr/post.asp?uid=5886>

[7]

- **Bild: Ποια πείνα στη Ελλάδα; Οι Έλληνες συνεχίζουν να ζουν στη πολυτέλεια!**
- Font Size
- Δευτέρα, 11 Ιούνιος 2012 19:15
- Συντάχθηκε απο τον/την theInsider
-
-
-
- Η Γερμανική Bild έχει αναλάβει... εργολαβία την ελληνική κρίση και κυρίως ότι συνδέεται με την ζωή των "τεμπέληδων Ελλήνων" που τρώνε τα χρήματα των "εργαζόμενων Γερμανών". Αυτή την φορά ανακάλυψε μια χώρα που παρά την σκληρή κρίση το... γλεντάει κανονικά και με τον νόμο. «Παρά την κρίση οι πλούσιοι Έλληνες απολαμβάνουν την πολυτέλεια», γράφει ο Γερμανός δημοσιογράφος στο σημερινό φύλλο της γερμανικής εφημερίδας.
- Ο ρεπόρτερ προσπαθεί μάταια να βρει σημάδια πείνας και εξαθλίωσης στην Ελλάδα και όλως περιέργως πέφτει πάνω σε πάμπλουτους Έλληνες που λιάζονται σε ονειρικές παραλίες, πληρώνουν την μπύρα τους 8 ευρώ και κάνουν πάρτι με πλούσιο μπουφέ. Μάλιστα ο ρεπόρτερ φωτογραφίζεται στο γιοτ του Γιάννη, ενός πλούσιου που δείχνει και που είναι η βίλα του.

- Σύμφωνα με τη Deutsche Welle η Bild περιγράφει στο ρεπορτάζ της: «Μια εβδομάδα πριν τις βουλευτικές εκλογές όπου η χώρα απειλείται με έξοδο από το ευρώ. Την ώρα που η ανεργία καλπάζει με 22%, την ώρα που όλο και περισσότερο άνθρωποι απειλούνται από την πείνα, η ελίτ της χώρας περιχαρακώνεται. Δεν πληρώνει φόρους και θωρακίζει τα λεφτά της στο εξωτερικό».
- Ο ρεπόρτερ επιλέγει να συναντήσει την ελληνική φτώχεια σε μια απομονωμένη παραλία μιας πλούσιας συνοικίας. Περιγράφει λοιπόν ότι στο νερό υπάρχουν υπερπολυτελή πλεούμενα που επιβλέπουν σεκιουριτάδες, ότι στο μπαρ της παραλίας η μπύρα κοστίζει 8 ευρώ και το μπουκάλι η σαμπάνια 1000 ευρώ. Ο γερμανός ρεπόρτερ πιάνει δε και κουβέντα με τους λουόμενους και μεταφέρει τη συνομιλία του.
- *«Ρωτάμε τους πλούσιους Έλληνες για τις ευθύνες τους, πώς είναι δυνατόν να βγαίνουν 200 δις ευρώ στην Ελβετία, πώς είναι δυνατόν μόνο 25.000 Έλληνες να δηλώνουν εισόδημα άνω των 100.000 ευρώ ετησίως; Τους ρωτάμε αν πληρώνουν φόρους. Και εκείνοι απαντούν: γιατί να πληρώσουμε φόρους; Για να τα βουτήξει το διεφθαρμένο κράτος»*
- http://www.theinsider.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=19539:bild-poia-peina-sti-ellada-oi-ellines-synexizoun-na-zoyn-sti-polyteleia&catid=3:society&Itemid=41

[8]

[9]

Μαζεύουν τρόφιμα και ρούχα για τους αστέγους στα Χανιά 2012-10-12 08:55:03

Από το ερχόμενο Σάββατο 13/10 και για τρία συνεχόμενα Σάββατα (20/10 και 27/10) μέλη του Κοινωνικού Στεκιού-Στεκιού Μεταναστών θα βρίσκονται στη λαϊκή αγορά της οδού Μίνωος ώστε να συλλέξουν είδη πρώτης ανάγκης για άστεγους και άπορους της πόλης, αλλά και αναγκαία είδη και για το Κυριακάτικο Συσσίτιο, που σε ένα μήνα κλείνει δύο χρόνια λειτουργίας.

Μεγάλες ανάγκες υπάρχουν σε :

- Κουβέρτες-υπνόσακους-αντρικά μπουφάν.
- Ρούχα και παπούτσια (κυρίως αντρικά).
- Τρόφιμα συσκευασμένα (ντοματάδες, πελτές, κριθαράκι, μακαρόνια, φακές, ρεβίθια, φασόλια, λάδι, ρύζι).

Η προσφορά του καθένα και της καθεμιάς μας είναι ευπρόσδεκτη και απαραίτητη, τόσο σε υλικά αγαθά (τροφίμων, ρούχων, κ.α.) όσο και στο μαγείρεμα, στο πακετάρισμα ή στη διανομή του φαγητού του κυριακάτικου συσσιτίου.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6976677743.

Όπως αναφέρεται σε σχετικό κάλεσμα:

"Ας δείξουμε ότι έχουμε τη δύναμη να συνεχίσουμε να στηρίζουμε το δίκτυο κοινωνικής υποστήριξης, αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης στην πόλη μας.

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ! Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!"

flashnews.gr

<http://www.newsnow.gr/article/235583/mazevoun-trofima-kai-rouxa-gia-tous-astegous-sta-xania.html>

[10]

"ΤΡΑΓΟΥΔΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ: ΣΥΝΑΥΛΙΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 2012 - BEACH BAR BOLIVAR"

Την **Παρασκευή 13 Ιουλίου 2012**, σε άκρως εορταστικό καλοκαιρινό κλίμα, **8 μουσικά σχήματα** θα τραγουδήσουν για την ελπίδα πως όλοι μαζί μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα προς το καλύτερο ακόμα και σε δύσκολες μέρες όπως αυτές που διανύουμε.

Ένα **δυνατό ροκ πάρτι** θα πραγματοποιηθεί σε έναν πανέμορφο χώρο, το **beach bar Bolivar** στον Άλιμο. **Τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν είναι αρωγή προς την «ΚΛΙΜΑΚΑ» για το Πρόγραμμα Στήριξης Αστέγων.**

<http://www.klimaka.org.gr/newsite/maintabs/tab1.htm>

[11]

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 20.000 ΟΙ ΑΣΤΕΓΟΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μία πόλη κοιμάται στους δρόμους - Μαρτυρίες που σοκάρουν!

Πρωτοφανείς διαστάσεις έχει πάρει το φαινόμενο των αστέγων στην Αθήνα και τα άλλα αστικά κέντρα. Σε 20.000 υπολογίζονται οι άνθρωποι που κοιμούνται στον δρόμο, σε εγκαταλεημένα σπίτια ή σε άδειες αποθήκες.

Μαρτυρίες αστέγων

Ο 46χρονος Γιάννης κοιμάται σε ένα Αουντι, που μένει παρκαρισμένο στην Κωνσταντινουπόλεως. "Έχω φοβηθεί πολλές φορές. Έρχονται διάφοροι, κλωτσάνε τις πόρτες". Μέχρι πέρσι νοίκιαζε τριάρι στον Κολωνό. Δούλευε ως ηλεκτρολόγος σε συνεργεία που έπαιρναν μεγάλα έργα και αργότερα ως οδηγός. Από το 2008 είναι στην ανεργία.

"Ο παπάς της ενορίας μας είχε γράψει πολύτεκνους και παίρναμε πέντε μερίδες φαγητό από το συσσίτιο. Τρώγαμε τις τρεις το μεσημέρι και τις δυο το βράδυ". Η γυναίκα του, λέει, τον εγκατέλειψε μαζί με τον γιο του τον Οκτώβριο του 2008, "επειδή δεν έφερνα χρήματα στο σπίτι". Πήγε σε εκκλησία στα Σεπόλια και ζήτησε βοήθεια. Ντρέπονταν στη δική του γειτονιά. Οι πιστοί έκαναν έρανο και πλήρωσε τα νοίκια που χρωστούσε. Στρίμωξε τα πράγματα και τη μοτοσυκλέτα του ανάμεσα σε τέσσερα κόντρα πλακέ, στην πυλωτή ενός φίλου του και βγήκε στον δρόμο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Από το Λονδίνο στους δρόμους της Αθήνας

Ο 45χρονος Παναγιώτης έχει σπουδάσει Διεθνείς Σχέσεις και Ευρωπαϊκές Σπουδές στο Πανεπιστήμιο Hertfordshire στο Λονδίνο. Γύρισε στην Ελλάδα και αδυνατώντας να βρει θέση στο αντικείμενό του, δούλευε ως μάγειρας και αργότερα ως πωλητής σε εταιρεία ηλεκτρικών ειδών. Το 2006 πήρε ένα σπίτι 70 τ.μ. στα Ανω Πατήσια με δάνειο. Το 2008 έχασε τη δουλειά του. "Εκτός από 4ωρα σε τηλεφωνικά κέντρα, δεν έβρισκα τίποτε άλλο".

Οι δόσεις του δανείου άρχισαν να καθυστερούν. Κάποια στιγμή σταμάτησε και το επίδομα ανεργίας. Στις αρχές του 2010, έπειτα από πολλές απλήρωτες δόσεις, η τράπεζα του πήρε το σπίτι. "Το πρώτο διάστημα κοιμόμουν σε φίλους και μετά σε ένα εγκαταλεημένο στα Ανω Πατήσια". Οι γονείς του έχουν πεθάνει. Τα δύο αδέρφια του έχουν τις οικογένειές τους και τα δικά τους οικονομικά προβλήματα. Πώς ήταν η πρώτη νύχτα του στον δρόμο; "Γεμάτη φόβο. Δεν πρόκειται ποτέ να την ξεχάσω". Σήμερα κοιμάται σε ξενώνα αστέγων. "Το να κοιμάσαι στον δρόμο είναι σαν ζωντανός θάνατος. Γίνεσαι άγριο θηρίο".

Πηγή: ethnos.gr

<http://www.patrastimes.gr/arthro.php?id=3873>

[12]

Ένα στα έξι παιδιά σε συνθήκες στέρησης στην Ελλάδα

Υποβλήθηκε από Aristotelis την Τρί, 29/05/2012 - 15:44.

Καθώς εντείνονται οι συζητήσεις σχετικά με τα μέτρα λιτότητας και τις περικοπές των κοινωνικών δαπανών, μια νέα έκθεση αποκαλύπτει την έκταση της παιδικής φτώχειας και των παιδιών που ζουν με στερήσεις στις προηγμένες οικονομίες του κόσμου. Περίπου 13 εκατομμύρια παιδιά στην Ευρωπαϊκή Ένωση (συν Νορβηγία και Ισλανδία) στερούνται βασικά αγαθά απαραίτητα για την ανάπτυξή τους. Ταυτόχρονα, 30 εκατομμύρια παιδιά σε ένα σύνολο 35 χωρών με αναπτυσσόμενες οικονομίες - ζουν σε συνθήκες φτώχειας.

Η έκθεση, που συντάχθηκε από το Κέντρο Ερευνών Innocenti της UNICEF, εξετάζει την παιδική φτώχεια και τις στερήσεις των παιδιών σε όλο τον βιομηχανικό κόσμο, συγκρίνοντας και κατατάσσοντας τις επιδόσεις των χωρών. Αυτή η σύγκριση σε διεθνές επίπεδο, αναφέρει η έκθεση, αποδεικνύει ότι η παιδική φτώχεια στις χώρες αυτές δεν είναι αναπόφευκτη, αλλά εξαρτάται από τις πολιτικές - και ότι ορισμένες χώρες τα πάνε πολύ καλύτερα από άλλες στην προστασία των περισσότερο ευάλωτων παιδιών τους.

«Τα στοιχεία υποστηρίζουν το ότι πάρα πολλά παιδιά εξακολουθούν να ζουν χωρίς βασικά πράγματα σε χώρες που έχουν τα μέσα να τα παρέχουν», δήλωσε ο Gordon Alexander, Διευθυντής του Γραφείου Ερευνών της UNICEF. «Η έκθεση δείχνει επίσης ότι ορισμένες χώρες είχαν καλές επιδόσεις - όταν κοιτάμε κυρίως τα δεδομένα προ της κρίσης - λόγω των συστημάτων κοινωνικής προστασίας που ήταν θεσμοθετημένα. Ο κίνδυνος είναι ότι στην τρέχουσα κρίση δεν θα δούμε τις συνέπειες κακών αποφάσεων παρά πολύ αργότερα.»

Η έκθεση εξετάζει την παιδική φτώχεια και τις στερήσεις των παιδιών με δύο εντελώς διαφορετικούς τρόπους. Εξετάζοντας τους δύο αυτούς διαφορετικούς τύπους της παιδικής φτώχειας, η έκθεση συγκεντρώνει τα πλέον επίκαιρα διαθέσιμα στοιχεία για την παιδική φτώχεια και τις στερήσεις των παιδιών σε όλες τις προηγμένες βιομηχανικά οικονομίες του κόσμου.

Ο πρώτος τρόπος είναι ο Δείκτης Παιδικής Αποστέρησης, που λαμβάνεται από δεδομένα των Στατιστικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Εισόδημα και τις Συνθήκες Διαβίωσης από 29 Ευρωπαϊκές χώρες που περιλαμβάνουν για πρώτη φορά ένα τομέα για παιδιά. Η έκθεση ορίζει ένα παιδί ως "αποστερημένο" όταν του λείπουν δύο ή περισσότερα αγαθά από ένα κατάλογο 14 βασικών πραγμάτων, όπως τρία γεύματα την ημέρα, ένα ήσυχο μέρος για τη σχολική του εργασία, εκπαιδευτικά βιβλία στο σπίτι ή μια σύνδεση στο Internet. Τα υψηλότερα ποσοστά αποστέρησης παρουσιάζονται σε χώρες όπως Ρουμανία, Βουλγαρία και Πορτογαλία (με ποσοστά πάνω από 70%, 50% και 27% αντίστοιχα) αν και μερικές πλουσιότερες χώρες, όπως η Γαλλία και η Ιταλία, έχουν ποσοστά αποστέρησης άνω του 10%. Οι Σκανδιναβικές χώρες εμφανίζουν τη χαμηλότερη παιδική αποστέρηση, όλες με ποσοστά κάτω του 3%.

Πιο συγκεκριμένα, στις τρεις καλύτερες θέσεις της κατάταξης των χωρών σύμφωνα με αυτό τον τρόπο μέτρησης βρίσκονται, η Ισλανδία (0,9%), Σουηδία (1,3%) και Νορβηγία (1,9%) ενώ στις χαμηλότερες, η Ρουμανία (72,6%), Βουλγαρία (56,6%) και Ουγγαρία (31,9%). Η Ελλάδα βρίσκεται στην 21η θέση με 17,2% αμέσως μετά την Ιταλία (13,3%) και πριν τη Σλοβακία (19,2%).

Ο δεύτερος τρόπος διερεύνησης της έκθεσης ασχολείται με τη σχετική φτώχεια, εξετάζοντας το ποσοστό των παιδιών που ζουν κάτω από το εθνικό τους «όριο φτώχειας» - που ορίζεται ως το 50% του μέσου διαθέσιμου οικογενειακού εισοδήματος.

Με αυτόν τον τρόπο η έκθεση της UNICEF προσπαθεί να εκτιμήσει ποιο είναι το ποσοστό των παιδιών που υστερούν σημαντικά σε σχέση με αυτό που είναι φυσιολογικό για τις κοινωνίες τους.

Οι σκανδιναβικές χώρες και η Ολλανδία παρουσιάζουν τα χαμηλότερα ποσοστά σχετικής παιδικής φτώχειας, περίπου 7%. Η Αυστραλία, ο Καναδάς, η Νέα Ζηλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν ποσοστά μεταξύ 10% και 15%, ενώ πάνω από το 20% των παιδιών στη Ρουμανία και στις Ηνωμένες Πολιτείες ζουν σε σχετική φτώχεια.

Πιο συγκεκριμένα στις τρεις καλύτερες θέσεις της κατάταξης των χωρών σύμφωνα με αυτό τον τρόπο μέτρησης βρίσκονται, η Ισλανδία (4,7%), Φινλανδία (5,3%) και Κύπρος (6,1%) ενώ τις χαμηλότερες καταλαμβάνουν, η Ρουμανία (25,5%), ΗΠΑ (23,1%) και Λετονία (18,8%). Η Ελλάδα καταλαμβάνει την 30η θέση με 16,0% και πάλι αμέσως μετά την Ιταλία (15,9%) και πριν την Ισπανία (17,1%).

Μεταξύ των σημαντικών ευρημάτων της έκθεσης που αφορούν την Ελλάδα συμπεριλαμβάνονται:

* Εξετάζοντας την παιδική φτώχεια με βάση διαφορετικό «όριο φτώχειας», στο 50%, 40% και 60%, η Ελλάδα τοποθετείται σε κάθε περίπτωση μεταξύ των χωρών με τις χαμηλότερες επιδόσεις του πίνακα με ποσοστά 16% (βασική κατάταξη) - 8,1% και 23,5% αντίστοιχα.

* Εξετάζοντας τα ποσοστά παιδικής αποστέρησης των χωρών για 2, 3, 4 ή 5 και περισσότερα αγαθά, τα ποσοστά για τη χώρα μας είναι 17,2% (βασική κατάταξη) - 11,7% - 8,4% και 6,1% αντίστοιχα.

* Εξετάζοντας τα ποσοστά παιδικής αποστέρησης σε επιλεγμένες κοινωνικές ομάδες, στις μονογονεϊκές οικογένειες (από 17,2%) αυξάνουν σε 24,3%, στις οικογένειες με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο γονέων σε 50,8% και σε οικογένειες μεταναστών σε 42,2%.

* Ενώ σε όλες τις χώρες τα ποσοστά παιδικής φτώχειας μειώνονται μετά τον υπολογισμό των επιπτώσεων φόρων και παροχών στο διαθέσιμο εισόδημα, στην Ελλάδα αυξάνονται από 13% στο 16%. Για παράδειγμα στην Ιρλανδία μειώνονται από άνω του 40% στο 8,4%, στις περισσότερες άλλες χώρες μειώνονται σχεδόν στο μισό ή και περισσότερο και στις υπόλοιπες μειώνονται αισθητά, εκτός Ελβετίας, Ισπανίας, ΗΠΑ, Ιαπωνίας και Ιταλίας όπου μειώνονται λίγο.

* Στην Ελλάδα οι δημόσιες δαπάνες για τις οικογένειες (επιδόματα-φοροαπαλλαγές-υπηρεσίες) ως ποσοστό του ΑΕΠ είναι στην προτελευταία θέση της κατάταξης - περίπου 1,1% - μετά τη Μάλτα (1%). Συγκριτικά, η Γαλλία είναι η πρώτη σε αντίστοιχες δαπάνες με 3,7%.

Ιδιαίτερα εντυπωσιακές είναι στην έκθεση οι συγκρίσεις μεταξύ των χωρών με παρόμοιες οικονομίες, γεγονός που αποδεικνύει ότι η κυβερνητική πολιτική μπορεί να έχει σημαντικό αντίκτυπο στις ζωές των παιδιών. Για παράδειγμα, η Δανία και η Σουηδία παρουσιάζουν πολύ χαμηλότερα ποσοστά παιδικής αποστέρησης από το Βέλγιο ή τη Γερμανία, παρά το ότι και οι τέσσερις χώρες έχουν περίπου τα ίδια επίπεδα οικονομικής ανάπτυξης και κατά κεφαλήν εισόδημα.

«Η έκθεση καθιστά σαφές ότι ορισμένες κυβερνήσεις τα καταφέρνουν πολύ καλύτερα στην αντιμετώπιση της παιδικής αποστέρησης από άλλες», δήλωσε ο κ. Alexander. «Αυτές με τις καλύτερες επιδόσεις, δείχνουν ότι είναι δυνατή η αντιμετώπιση της φτώχειας στις παρούσες οικονομικές συνθήκες. Από την άλλη πλευρά, η αποτυχία να προστατευθούν τα παιδιά από τη σημερινή οικονομική κρίση, είναι από τα λάθη που μια κοινωνία μπορεί να πληρώσει πολύ ακριβά.»

<http://www.thermopilai.org/content/ena-sta-exi-paidia-se-sunthekes-stereses-sten-ellada>

[13]

Η επιρροή της κρίσης στους νέους

Μετανάστευση είναι η πρώτη λέξη που φέρνει στους νέους η κρίση σύμφωνα με την έρευνα της Focus Bari, με θέμα «Η οικονομική κρίση μέσα από τα μάτια των 20χρονων».

Το 76% των ερωτηθέντων πιστεύουν ότι η μετανάστευση αποτελεί ιδανική λύση για την αντιμετώπιση των συνεπειών της οικονομικής κρίσης, ενώ 7 στους 10 δηλώνουν ότι είναι καλύτερα να φεύγουν οι νέοι από την Ελλάδα, αν μπορούν, και δεν πιστεύουν ότι μένοντας μπορούν να διαμορφώσουν μια καλύτερη κοινωνία.

Ανάμεσα, όμως, στη θεωρία και την πράξη υπάρχει απόσταση: το 53% δηλώνει ότι το εξωτερικό υπάρχει ως λύση στο πίσω μέρος του μυαλού, χωρίς να έχουν προβεί σε ενέργειες προς αυτή την κατεύθυνση. Ωστόσο ένα 17% είναι αποφασισμένο να φύγει στο εξωτερικό και έχει ήδη κάνει ενέργειες, γιατί δεν μπορεί να αποκατασταθεί επαγγελματικά στην Ελλάδα.

Το 16% των νέων θέλουν να προσαρμοστούν στις υπάρχουσες συνθήκες της χώρας, ενώ 14% δηλώνει ότι μένει συνειδητά στην Ελλάδα, ανήκοντας σε αυτούς που πιστεύουν ότι αυτή η γενιά μπορεί να βελτιώσει την κατάσταση.

Η έρευνα διεξήχθη στο πλαίσιο εργασίας εξαμήνου στο μάθημα «Έρευνας Αγοράς» της Ξ. Κούρτογλου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, μεταξύ 10- 17/01/2012 στην Αττική, με δείγμα 444 ατόμων μεταξύ 18-24 ετών.

Πηγή: newpost.gr

[14]

Η κρίση, οι νέοι και το δίλημμα
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 06/05/2012 05:45

Η αίσθηση ότι οι νέοι θα ζήσουν χειρότερα, θα εργαστούν περισσότερα χρόνια και με λιγότερα κοινωνικά δικαιώματα από τους γονείς τους είναι πια εδραιωμένη όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε άλλες δυτικοευρωπαϊκές κοινωνίες, στις οποίες το δημογραφικό ισοζύγιο δεν ευνοεί τους νέους, όπως σε χώρες σαν τις αραβικές, το Ιράν ή την Τουρκία. Αποτελεί επίσης κοινή διαπίστωση ότι οι πιο βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα χαμένοι από τη σημερινή κρίση στην Ελλάδα θα είναι οι νέοι. Πολλοί από αυτούς αναζητούν ή ονειρεύονται κάποια διέξοδο απασχόλησης στο εξωτερικό, ενώ ήδη καταγράφεται το διαζύγιο τους από το κατεστημένο πολιτικό σύστημα και τα κόμματα εξουσίας.

Η αγανάκτηση των νέων, το φλερτ με τα άκρα και η αντικομματική τους κουλτούρα παρουσιάζουν κάποιες αναλογίες με τη ριζοσπαστικοποίηση των νέων μουσουλμάνων στις δυτικές κοινωνίες, οι οποίοι, παρά το γεγονός ότι γεννήθηκαν, ανατράφηκαν και σπούδασαν στη Δύση, στρέφονται βίαια εναντίον της, γιατί αισθάνονται εκτός συστήματος και αντιμετωπίζουν εργασιακά και πολιτισμικά αδιέξοδα. Αν οι νέοι μουσουλμάνοι της Δύσης φαίνεται να αντιδρούν σε ένα υπόρρητα ρατσιστικό και πολιτισμικό κατεστημένο, απότοκο της αποικιοκρατίας, οι νέοι στην Ελλάδα αντιδρούν σε ένα γενεαλογικό κατεστημένο γραφειοκρατικού και πολιτικού νεποτισμού, που δεν επέτρεπε την ανάδειξη ικανών και ταλαντούχων νέων σε θέσεις ευθύνης και οδήγησε τη χώρα στην τρέχουσα κρίση.

Αν χώρες, όπως η Βρετανία, έχοντας συνειδητοποιήσει την πολιτισμική αποξένωση και τον ιδεολογικό εκτροχιασμό των μουσουλμανικών νεολαιών τους, προσπαθούν να βρουν τρόπους να τους ενσωματώσουν πολιτισμικά και θεσμικά ή να τους αποτρέψουν από τη βία, στην Ελλάδα δεν φαίνεται να έχει γίνει αντιληπτό ότι η κρίση θα δώσει εκρηκτικές διαστάσεις στο χάσμα των γενεών. Ως τώρα η οικογένεια και οι συντάξεις των παππούδων αποτελούσαν το ενισχυτικό αντίδοτο των γηραιότερων προς τους νεότερους, υποκαθιστούσαν το Κράτος Πρόνοιας, χρηματοδοτούσαν σπουδές ή ενίσχυαν το νεανικό βαλάντιο ως την επαγγελματική αποκατάσταση. Με την περικοπή μισθών και συντάξεων το οικογενειακό εισόδημα ή οι συντάξεις δεν θα μπορούν πια να παίξουν αυτόν τον ρόλο. Η αλληλεγγύη των γενεών βαθμιαία εκλείπει, το οικογενειακό στήριγμα εξανεμίζεται και επομένως η αντισυστημική ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας δεν θα βρίσκει πια αντισταθμίσματα. Οι νέοι δεν μπορούν να υφίστανται δυσανάλογα το άγχος της ανεργίας και να μην αντιδρούν ή να μην έχουν ουσιαστικό και υπεύθυνο λόγο για την πορεία της χώρας.

Θα πρέπει, επομένως, να υπάρξει ειδική μέριμνα για τους νέους στην Ελλάδα, ώστε να μην εδραιωθεί το αίσθημα απόγνωσης και το σύνδρομο των χαμένων γενεών. Και τούτο συμπεριλαμβάνει και το εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο σε αντίθεση με άλλες χώρες στην Ελλάδα δυστυχώς καλλιεργεί αυτή την αντισυστημική διάθεση. Όταν οι νέοι κουράζονται υπερβολικά για να εισαχθούν στα πανεπιστήμια και μετά εξέρχονται άνεργοι, υποαπασχολούμενοι ή απροετοίμαστοι για την αγορά εργασίας, αυτό είναι φυσικό να δημιουργήσει αισθήματα αποτυχίας. Ούτε πρέπει να καλλιεργείται η ψευδαίσθηση ότι οι νέοι μπορούν να βρουν εύκολα εργασία στο εξωτερικό, καθώς οι διαθέσιμες θέσεις εργασίας είναι συνήθως είτε χειρωνακτικές

είτε ιδιαίτερα εξειδικευμένες. Προετοιμάζει όμως το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα τους νέους για να διεκδικήσουν αποτελεσματικά εργασία εκτός Ελλάδος;

Ενώ το θέμα της «απασχολησιμότητας» (employability) είναι ψηλά στις προτεραιότητες των αγγλικών πανεπιστημίων, δεν ξέρω αν συμβαίνει το ίδιο και στα ελληνικά πανεπιστήμια, ιδιαίτερα στις ανθρωπιστικές σχολές. Αυτό δεν σημαίνει απαραίτητως υποταγή στην αγορά εργασίας, αλλά πρακτική και ουσιαστική προετοιμασία των φοιτητών. Από νέους που στέλνουν βιογραφικά για σπουδές ή αναζητούν εργασία στο εξωτερικό διαπιστώνω ότι πολλοί από αυτούς δεν είναι σε θέση να συντάξουν ένα κατάλληλο βιογραφικό. Τα αγγλικά πανεπιστήμια εκπαιδεύουν συστηματικά τους φοιτητές στο πώς να συντάσσουν βιογραφικά, αιτήσεις για εργασία ή έρευνα και να προετοιμάζονται για μια συνέντευξη, αμφιβάλλω όμως αν στα ελληνικά πανεπιστήμια συμβαίνει το ίδιο. Ακόμη και η εξέταση μαθημάτων σε ξένα πανεπιστήμια με την προετοιμασία ιστοσελίδων ή παρουσιάσεων με διαφάνειες (Powerpoint) αποβλέπει στην εξοικείωση των φοιτητών με μεθόδους αυτοπαρουσίασης, επικοινωνιακότητας και ανάδειξης των προσόντων τους.

Η κρίση θα οδηγήσει κατ' ανάγκη στην αποσύνδεση των προπτυχιακών σπουδών από τη μονόδρομη επαγγελματική απασχόληση και ως εκ τούτου οι έλληνες φοιτητές θα πρέπει με το τέλος των σπουδών τους να έχουν ένα εύρος δεξιοτήτων και τη δυνατότητα επιλογών απασχόλησης. Για έλληνες αποφοίτους ανθρωπιστικών σπουδών που ψάχνουν εργασία στο εξωτερικό δεν αρκούν μόνο οι τυπικές γνώσεις, αλλά η συνθετική και επιχειρηματολογική ικανότητα, την οποία δυστυχώς δεν αποκτούν από τις προπτυχιακές σπουδές τους στην Ελλάδα.

Η κρίση θα πλήξει άσχημα τους νέους και αν θέλουμε να τους δώσουμε περισσότερες ευκαιρίες για εργασία θα πρέπει να αναθεωρηθούν ριζικά προγράμματα σπουδών, μέθοδοι διδασκαλίας και τρόποι εξέτασης. Αν η Ελλάδα δεν τους εμπιστευθεί, δεν τους δώσει ευκαιρίες και δεν εγκαταλείψει την αρτηριοσκληρωτική νοοτροπία της επετηρίδας, δύσκολα θα ορθοποδήσει. Μπορεί κάποιες μη ευρωπαϊκές χώρες να είναι δημογραφικά νεανικές, χώρες όμως σαν την Ελλάδα δεν έχουν άλλη επιλογή από το να γίνουν ιδεολογικά νεανικές. Η κρίση εν τέλει θέτει το αμείλικτο δίλημμα: είτε θα δοθεί η ευκαιρία στους νέους να ηγηθούν και να αλλάξουν τη χώρα είτε αυτοί θα οδηγηθούν στα άκρα και στην εκρηκτική απόγνωση.

Ο κ. Δημήτρης Τζιόβας είναι καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Birmingham της Αγγλίας.

[15]

Να μείνω ή να φύγω; 5 νέοι απαντούν στο δίλημμα

του Γιώργου Κόκουβα

«Αγαπητοί αναγνώστες, είμαστε ο Π. και η Α., και την κάνουμε για έξω παιδιάδες! Το σκεφτόμασταν καιρό αλλά η χαριστική βολή ήρθε όταν ακούσαμε τη Ρίτσα Μπιζόγλη να λέει ότι η ανεργία έφτασε στο 23,1%. Κουραστήκαμε να είμαστε άνεργοι, να κυνηγάμε τα δεδουλευμένα μας, να επιβαρύνουμε τους γονείς... Γι' αυτό “το πουλάμε το σπίτι” που λέει και το άσμα».

Με αυτά τα λόγια, ο Περικλής και η Αναστασία που ζουν (προς το παρόν) στην Αθήνα, καλωσορίζουν τους επισκέπτες του blog με τον χαρακτηριστικό τίτλο «**HelpUsLeave**», στο οποίο έχουν αναρτήσει φωτογραφίες όλων τους των επίπλων και αντικειμένων με πωλητήρια, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να κάνουν την φυγή τους ακόμη πιο εύκολη. Προορισμός το Εδιμβούργο, και ημερομηνία αναχώρησης, η 11η Οκτωβρίου.

Η Δήμητρα έχει κλείσει επίσης εισιτήριο χωρίς επιστροφή για το Παρίσι, όπου την περιμένει ένα διδακτορικό και περισσότερες πιθανότητες για μια καλή δουλειά. Αντίθετα, η Εύα, αγνόησε την τελευταία στιγμή τα γράμματα αποδοχής που της έστειλαν τα αμερικανικά πανεπιστήμια στα οποία είχε κάνει αίτηση, και επέλεξε να μείνει και να «παλέψει» στην Ελλάδα.

Το δίλημμα μεγάλο, και αναμφίβολα επίκαιρο. Ταλανίζει μεγάλο μέρος των σημερινών εικοσάρηδων, που όλοι δέχονται καθημερινά το «μήνυμα της Ρίτσας Μπιζόγλη». **Να μείνω ή να φύγω;** Στην προσπάθειά μας να κατανοήσουμε τις σκέψεις της νέας γενιάς που προσπαθεί να ισορροπήσει στο τεντωμένο σκηνή της μετανάστευσης και της Ελλάδας της γκρίνιας, ρωτήσαμε δύο νέους που φεύγουν και άλλους τρεις που μένουν, να μας πουν το γιατί.

Γιατί φεύγω;

Ο **Περικλής**, 28 ετών, ένας εκ του διδύμου του Helpusleave.com, μας καταθέτει τη δική του άποψη περί των συνθηκών που επικρατούν στην χώρα την οποία θα αφήσουν πίσω:

"Οι αφορισμοί είναι επικίνδυνοι. Όλοι οι πολιτικοί είναι κλέφτες, όλοι οι ταξιτζήδες αγενείς, όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι χαραμοφάηδες. Κι αν κάποια στιγμή τα φέρει έτσι η ζωή και κάνεις τον ταξιτζή; Ή αν σου δοθεί η ευκαιρία να δουλέψεις στο δημόσιο; Ή κάποιος κολλητός σου κατεβεί υποψήφιος με το κόμμα που έβριζες; Οπότε καλύτερα είναι να μη φτύνεις για να μη χρειαστεί να γλείψεις εκεί που έφτυνες.

Έτσι, η χώρα μας είναι μια πανέμορφη χώρα και θα συνεχίσουμε να αποζητάμε το καλύτερο απ' αυτήν. Τον ήλιο, την θάλασσα, τους φίλους, τους συγγενείς. Αλλά ως εκεί. Τα υπόλοιπα θα πάμε να τα γυρέσουμε εκεί που τα φτιάχνουν καλύτερα.

Μια φίλη είπε: *"Είστε στην καλύτερη ηλικία για να ζήσετε την περιπέτεια". Δυστυχώς,*

περιπέτεια είναι να ζητάς τα δεδουλευμένα σου δύο χρόνια μετά. Να δουλεύεις απλήρωτος ή κακοπληρωμένος μέχρι αργά το βράδυ ή και τα σαββατοκύριακα με τον φόβο της απόλυσης. Περιπέτεια είναι να ψάχνεις για δουλειά και να χάνεις κάθε ίχνος αξιοπρέπειας. Να μην μπορείς να εφαρμόσεις τις επιχειρηματικές σου ιδέες χωρίς λαδώματα.

Μια βόλτα στο μετρό του Συντάγματος παρατηρώντας τους ανθρώπους που φεύγουν από τη δουλειά τους κατά τις 7-8 το απόγευμα θα πείσει και τους τελευταίους.

Φεύγοντας, η Ελλάδα δεν θα αλλάξει. Θα αλλάξει όμως η δική μας ζωή και μόνο έτσι ίσως αλλάξει και η Ελλάδα κάποτε."

Η **Δήμητρα**, 25 ετών, απόφοιτος της Νομικής Αθηνών, αποφάσισε να κάνει τα χαρτιά της για διδακτορικό στο Παρίσι. Το Παρίσι της είπε «ναι», κι έτσι τώρα, με το εισιτήριο στο χέρι, η Δήμητρα μας εξηγεί αν η απόφασή της ήταν εύκολη, τι αφήνει πίσω της και τι βλέπει μπροστά της:

«Πάντα ήθελα να φύγω και φανταζόμουν τη ζωή μου στο εξωτερικό. Η κρίση και ο "φόβος" της ανεργίας ή του χαμηλού μισθού είναι απλά λόγοι για να μείνω εκεί μετά τις σπουδές. Ή να μείνω εκεί περισσότερο.

Φυσικά και αγαπώ την Ελλάδα, απλώς έχω φυσική ροπή στην αναζήτηση νέων τόπων ανθρώπων και συνηθειών. Δεν φεύγω για να ριζώ μαύρη πέτρα. Αντίθετα, ελπίζω να γυρίσω. Εννοείται ότι εκτός από τις σπουδές μου, θα προσπαθήσω να βρω και δουλειά. Αν είναι μόνιμη, ακόμη καλύτερα».

Όσο για τα «**διαδικαστικά**» της υπόθεσης, η Δήμητρα μας λέει:

«Η απόφαση να φύγω ήταν εύκολη, γιατί θα έκανε πραγματικότητα ένα όνειρό μου. Το "δύσκολο" ήταν να εμμένω σε αυτή και από απλή ιδέα να την κάνω πράξη, κάνοντας ένα-ένα τα βήματα (αιτήσεις, χαρτούρα, σπίτι, οικονομία) για έναν χρόνο. Η διαδικασία των αιτήσεων είναι αρκετά χρονοβόρα, έχει πολλές λεπτομέρειες και σου φεύγουν πολλά χρήματα με τις μεταφράσεις. Ευτυχώς, η συνεννόηση με το πανεπιστήμιο έγινε χωρίς προβλήματα. Με την διαμονή ήμουν τυχερή, και με πήραν αμέσως στην εστία και ξέγνοιασα. Μέχρι τότε όμως σχεδίαζα να πάω δύο εβδομάδες νωρίτερα για να βρω σπίτι στην περίπτωση που δε γινόμουν δεκτή.

Τώρα, ένα μήνα πριν την αναχώρησή μου, έχω απόλυτη συναίσθηση της δυσκολίας αλλά και της ομορφιάς του τολμήματός μου. Όσο και να σου ανεβάξει την αδρεναλίνη το νέο ξεκίνημα και οι προοπτικές του, όταν σβήνουν τα φώτα στην Βόρεια Ευρώπη η μοναξιά σου χτυπά την πόρτα. Μια τέτοια απόφαση δεν χρειάζεται μόνο ρομαντισμό, μα και ρεαλιστικότητα. Αυτό που θα μου λείπει είναι αδιαμφισβήτητη η οικογένειά μου και το ωραίο ελληνικό φαγητό! Η καθημερινότητά μου δεν νομίζω ότι θα αλλάξει περισσότερο απ' όσο αν έμενα εδώ. Ίσως λίγο λιγότερες απεργίες και λίγο περισσότερη δουλειά. Και συνεπώς, λίγο περισσότερος μισθός».

Γιατί μένω;

Ίσως να σκεφτείτε πως η απάντηση είναι αυτονόητη, και πως το «φυσιολογικό» είναι κάποιος να επιλέγει να μην εγκαταλείψει την χώρα του. Κι όμως, ακόμη και αυτοί που μας απάντησαν καταφατικά στο ερώτημα «θα μείνετε στην Ελλάδα;», δεν το

έκαναν εύκολα και αβίαστα.

Για παράδειγμα η **Εύα**, 28 ετών, που ασχολείται με δημόσιες σχέσεις, ήταν έτοιμη να κάνει βαλίτσες για τις ΗΠΑ, καθώς τα Πανεπιστήμια στα οποία έκανε αίτηση για διδακτορικό της απάντησαν θετικά, και τίποτα δεν την κρατούσε. Περίπου.

«Είχα αποφασίσει να φύγω γιατί τελείωνε η σύμβαση με την εταιρεία στην οποία εργαζόμουν και γνώριζα ότι δεν υπήρχε πιθανότητα ανανέωσης. Αρχικά, ξεκίνησα να ψάχνω δουλειά στο αντικείμενό μου στην Ελλάδα, αλλά δεν υπήρχε τίποτα. Έτσι, άρχισα να επεξεργάζομαι την ιδέα του εξωτερικού.»

Αφού έγινα δεκτή από δύο πανεπιστήμια, μια εβδομάδα πριν το deadline για την επιλογή του πανεπιστημίου, κι ενώ είχα κάνει ήδη αίτηση στην εστία και ανανέωση διαβατηρίου, κάτι μέσα μου άλλαζε. Άρχισα να σκέφτομαι αν όντως το θέλω ή αν απλά κάνω κινήσεις πανικού πάνω στο φόβο μου για το αύριο. Συνειδητοποίησα λοιπόν ότι αν με ρωτούσες δύο μήνες πριν ποια είναι τα όνειρά μου για το μέλλον δεν θα σου έλεγα σε καμία περίπτωση να φύγω, κι έτσι έμεινα.»

Και μου βγήκε τελικά σε καλό. Έληξε η σύμβασή μου, έφυγα από εκείνη την εταιρεία, αλλά συνεχίζω το διδακτορικό μου και είμαι ένα βήμα πριν τις υπογραφές με νέα εταιρεία στην οποία θα εργάζομαι. Φυσικά ο μισθός μου δεν συγκρίνεται σε καμία περίπτωση με αυτόν που θα είχα έξω, ούτε το ωράριο, αλλά τουλάχιστον είμαι με τους φίλους μου και όσο κουραστική ημέρα κι αν έχω, ξέρω πως θα είναι πάντα εκεί ένας ώμος για να κλάψω, κι όχι μια συζήτηση στο Skype...»

Η Χριστίνα και η Μαρία, δικηγόροι και οι δύο, ψηφίζουν επίσης... «δικαστήριο» απ' τον τόπο σου, και μας εξηγούν γιατί.

"Τελείωσα πριν δύο χρόνια τη Νομική Αθηνών και πρόσφατα τελείωσα με την άσκηση μου. Αυτή τη στιγμή δεν εργάζομαι. Ωστόσο, μένω Ελλάδα γιατί πιστεύω ότι κάποιος μπορεί να πετύχει, όποιες κι αν είναι οι δεδομένες συνθήκες και περιστάσεις που επικρατούν, αρκεί να έχει τη διάθεση και τη δύναμη - το "μεράκι" που λέμε - να πραγματοποιήσει τα όνειρά του", σημειώνει η Χριστίνα.

"Ακόμη και μέσα από τις δυσκολίες μαθαίνεις, αποκτάς εμπειρίες και "σφυρηλατείς" χαρακτήρα. Και είναι καλύτερα να αγωνίζεσαι στον τόπο σου, να κατακτάς βήμα - βήμα την κορυφή και σύντροφοί σου σε όλη αυτή τη διαδρομή να είναι η οικογένεια και οι φίλοι σου. Γιατί αν έχεις αυτούς που αγαπάς δίπλα, όσο δύσκολα κι αν είναι, κάποια στιγμή θα τα καταφέρεις. Και τι καλύτερο από το να έχεις να μοιραστείς - εκτός από τις δυσκολίες - και τις όμορφες στιγμές;", καταλήγει.

«Αν με ρωτούσε κάποιος πριν μερικά χρόνια αν θα έφευγα ποτέ για οποιονδήποτε λόγο στο εξωτερικό, θα γελούσα. Ξαφνικά είναι το πιο λογικό σενάριο», λέει με την σειρά της η Μαρία. «Σκέφτηκα πολλές φορές τα τελευταία δύο χρόνια τι θα είναι καλύτερο για μένα, γιατί η Ελλάδα δεν προσφέρεται πλέον ούτε για επαγγελματική αποκατάσταση, αλλά ούτε για οικογενειακή. Ωστόσο, το επάγγελμά μου δεν είναι και τόσο εύκολο να το εξασκήσεις στο εξωτερικό, οπότε τελικά θα μείνω Ελλάδα. Διαφορετικά, θα έφευγα χωρίς δεύτερη σκέψη», συμπληρώνει.

Ποια είναι η δική σας γνώμη στο δίλημμα «να μείνω ή να φύγω»; Πείτε μας την γνώμη σας, σχολιάζοντας στο κάτω μέρος του δημοσιεύματος.

1. η ΦΥΓΗ δεν είναι λύση...
Αν δεν σου αρέσει η κατάσταση,
προσπαθείς να την αλλάξεις.
..αν όλοι εμεις φύγουμε, ΠΩΣ θα αλλάξουν αυτά που δεν μας αρέσουν??

2. το η ΦΥΓΗ δεν είναι λύση το λες ΕΣΥ! αναρωτήθηκες όμως ότι μπορεί να υπάρχουν άλλοι συνάνθρωποι σου(που σε πληροφορώ ότι υπάρχουνε δε μπορεί να μη τους βλέπεις) που μπορεί να ΜΗΝ ΕΧΟΥΝ άλλη λύση από τη φυγή προκειμένου να ζήσουνε αυτοί και οι οικογένειές τους. Πίστεψέ με ,όταν φτάνεις στα όρια της απόγνωσης το ΠΡΩΤΟ πράγμα που σε ενδιαφέρει είναι να βρεις οποιονδήποτε τρόπο να εξασφαλίσεις το μέλλον σου και αυτό των συνανθρώπων σου, ακόμα και αν χρειάζεται να εγκαταλείψεις τη χώρα σου και ΥΣΤΕΡΑ το κατά πόσο μπορείς να αλλάξεις μια κατάσταση σε ένα κράτος που ευθύνεται στο μεγαλύτερο βαθμό για τη κατάστασή σου. Μερικές φορές προτεραιότητα έχει να ΕΠΙΖΗΣΕΙΣ (ακόμα και αν αυτό συνεπάγεται μετανάστευση) και όχι να "αλλάξεις αυτά που δε σου αρέσουνε". Μακάρι να ήτανε τα πράματα όπως τα βλέπεις εσύ αλλά δυστυχώς για πολλούς ανθρώπους η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

[16]

(Χιούμορ)

Οικονομική κρίση ; Υπάρχουν λύσεις.....για νέους

Βρισκόμαστε στην δίνη του Δ.Ν.Τ και αυτή η... ίωση να την πω(!) χτυπάει κυρίως τους νέους. Η γενιά των 700 ευρώ έγινε των 592, όχι των 500, ούτε των 590, διότι η λεπτομέρεια κάνει τη διαφορά.

Θα πρέπει οι νέοι να σφίξουν και άλλο το ζωνάρι, το οποίο καταρχήν δεν θα είναι αρμάνι αλλά θα υποβιβαστεί σε ζάρα..(να ο πρώτος τρόπος αντιμετώπισης της κρίσης).Συνεχίζω λοιπόν με άλλα καθημερινά tips οικονομίας:

1] Χρησιμοποιήστε λάμπες οικονομίας στο σπίτι ή καθόλου λάμπες αν συζείτε με το ταίρι σας, τα κεριά αρκούν, είναι πιο ρομαντικά.

2]καταργήστε τον καφέ έξω, διακοσμήστε το χώρο σας σαν καφετέρια της αρεσκείας σας και με τους φίλους μοιράστε ρόλους, ποιος θα είναι μπουφετζής τη Δευτέρα, ποιος σερβιτόρος την Τρίτη και ούτω καθεξής..

3] περιορίστε τις εξόδους στα μπουζούκια (κάποια φίλη σας θα έχει απωθημένο να γίνει τραγουδίστρια, στην Ελλάδα ζούμε).Ας κάνει λοιπόν κάποια την τραγουδιάρα και ένας από τη παρέα τον επιχειρηματία, γνωστό απωθημένο κάθε νυχτόβιου.

4] προτιμήστε το φαγητό της μαμάς... είναι τζάμπα, πιο υγιεινό και δεν είναι μες τη λαδίλα (συν ότι θα χάρει και εκείνη !!!).

5] όχι κάθε μέρα μπάνιο !! ας χρησιμοποιήσετε τον ξεχασμένο μπιντέ (οικονομία νερού και ρεύματος ταυτόχρονα).

6] προς Θεού(!!!) μετακινηθείτε με τα πόδια. έτσι γλιτώνετε τα χρήματα του γυμναστηρίου, της βενζίνης και είσαστε ήρεμοι αφού δεν χρειάζεται να ψάχνετε για πάρκινγκ.

7] τις βροχερές μέρες χρησιμοποιήστε φουσκωτά βαρκάκια. Κάθε δήμος έχει φροντίσει να είναι βουλωμένα τα φρεάτια για την εύκολη μετακίνηση των βαρκών και φουσκωτών.

8] κόψτε το κάπνισμα. Εκτός του ότι είναι παράνομο, θα αδειάσει τους πνεύμονες από την πίσσα και θα γεμίσει ανέλπιστα τον κουμπάρά γουρουνάκι που όλοι έχετε.

9] μην χρησιμοποιείτε προϊόντα στάιλινγκ, είναι πανάκριβα, και ανθυγιεινά. Στραφείτε σε φυσικά προϊόντα όπως π.χ λεμόνι αντί για τζέλ, λαδάκι αντι για ενυδατική σώματος κ.α.

Όχι μην αισθάνεστε σαν κοτόπουλο, άλλωστε λείπουν οι πατάτες.

10] καθημερινά αγοράζετε κάτι, κάτω των 10 ευρώ; (ξανασκεφετείτε το... είναι απαραίτητο;) Αν είναι, τα ρέστα τι τα κάνετε; Τα παρατάτε στο τασάκι, τα ρίχνετε υποτιμώντας τα στην τσέπη; Είναι πάνω από 100 ευρώ το μήνα τα μικρά και αδικημένα κερματάκια...

11] επισκεφθείτε συχνά τον παππού και τη γιαγιά, θα τους δώσετε τεράστια χαρά και θα σας δώσουν σίγουρα ένα ικανοποιητικό χαρτζιλίκι.

12] τώρα με τις εκλογές επωφεληθείτε από τα εγκαίνια διαφόρων εκλογικών γραφείων!!! υπάρχουν άφθονα εδέσματα και εξαιρετικοί μεζέδες δωρεάν, αφήστε που θα σας παρακαλάνε να πάτε.

13] να ντύνεστε με φθηνότερα ρούχα, γιατί: α) δεν έχετε για ακριβότερα και β) υιοθετήστε το ως άποψη και πλασάρετέ το ως μόδα, σουλατσάροντας στην Εκάλη... όλοι οι δήθεν θα το θεωρήσουν πολύ must θα το ακολουθήσουν, δεν θα μειονεκτείτε και κυρίως δεν θα διαφέρετε από τους πλούσιους.

14] εννοείτε δεν αγοράζουμε εφημερίδες και περιοδικά, μπαίνουμε στο αγαπημένο μας site και ενημερωνόμαστε δωρεάν και άμεσα

15] τέλος να είστε 'tuned', για να σκέφτεστε πρακτικά....

Σας έδειξα με τα παραδείγματα αυτά ένα τρόπο σκέψης για να μην σας φοβίζει το Δ.Ν.Τ..., μπορεί να ακούγεται σαν ασθένεια ή σύνδρομο...δεν είναι, έτσι θέλουν να μας το περάσουν...συνεχίστε το σκεπτικό...υπάρχουν λύσεις...αρκεί να υπάρξει διάθεση και χιούμορ όλα μια ιδέα είναι!!!

By M.

Νεολαία και κρίση: περιμένοντας τον Μπάτμαν;

Ημ.δημοσίευσης: 6/9/2012 5:09:12 μμ Τελευταία ανανέωση: 25/9/2012 2:34:50 μμ

Της Αλεξάνδρας Κορωναίου

Σε όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες, διάφορες έρευνες και μελέτες επισημαίνουν τη βαθιά απογοήτευση των νέων ανθρώπων από την ασκούμενη οικονομική και κοινωνική πολιτική. Μεγάλη είναι επίσης η οργή και η δυσαρέσκεια των νέων απέναντι στους πολιτικούς και τα πολιτικά κόμματα όσον αφορά τις επιλογές τους για την υπέρβαση της οικονομικής κρίσης αλλά και τη λειτουργία της δημοκρατίας.

Στην ετήσια έκθεσή του για το 2011, το Διεθνές Γραφείο Εργασίας προειδοποιούσε για τις συνέπειες του «τραύματος» μιας ολόκληρης γενιάς που μοιάζει καταδικασμένη στην ανεργία ή στη φτώχεια, αφού οι θέσεις απασχόλησης των νέων είναι συνήθως επισφαλείς, προσωρινές και κακοπληρωμένες. Μάλιστα, ο διεθνής οργανισμός μιλούσε για «την κακοτυχία της γενιάς που φτάνει στην αγορά εργασίας σε περίοδο μεγάλης ύφεσης».

Πράγματι, το 2008 - 2009 η ανεργία των νέων γνώρισε μια πρωτοφανή έκρηξη με 4,5 εκατομμύρια επιπλέον ανέργους, όταν η μέση αύξηση στην περίοδο 1997-2007 (πριν την κρίση) ήταν 100.000 ετησίως. Η κατάσταση είναι ιδιαίτερα δραματική στην Ελλάδα όπου το επίσημο ποσοστό ανεργίας των νέων έφτασε πλέον στο 55% εξωθώντας τη νέα γενιά σε αναγκαστική μαζική φυγή από τη χώρα.

Πρόκειται, όμως, για «κακοτυχία» των νέων ή για «προδοσία» από τη γενιά των μεγαλύτερων που προσέφεραν τα παιδιά τους «θυσία» για να ικανοποιήσουν την αλόγιστη καταναλωτική τους μανία;

Μολονότι τέτοιες αντιλήψεις-ιδεολογίες διαδίδονται πολύ εύκολα, είναι φανερό ότι δεν πρόκειται ούτε για την «κακή μας τύχη» (που οδηγεί στη μοιρολατρία), ούτε για τον εγωισμό των μεγαλύτερων (που οδηγεί στην ενοχοποίηση).

Η γενικευμένη δομική οικονομική κρίση και η πρωτοφανής βάρβαρη επίθεση στο κράτος πρόνοιας και τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα (δημόσια υγεία, παιδεία, κ.λπ.) είναι συνειδητή επιλογή της ακραίας φιλελεύθερης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της εποχής των «τεράτων».

Όμως, οι νέοι δε βιώνουν μόνο την οικονομική κρίση αλλά και την κρίση ενός εκπαιδευτικού συστήματος που σταθερά προωθεί και εντείνει τις διακρίσεις ανάμεσα στους «άριστους» και τους «άλλους» αναπαράγοντας τις οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες.

Διότι όλοι γνωρίζουμε ότι εν μέσω κρίσης μια ελίτ εξακολουθεί να κάνει καλές αλλά πανάκριβες σπουδές, όταν η πλειονότητα βρίσκεται καταδικασμένη είτε εκτός σχολικού συστήματος είτε με πτυχία χωρίς αντίκρισμα. Οι λεγόμενοι "Neet" ("neither in employment nor in education or training") δεν είναι πια εξαίρεση, αλλά τείνουν να γίνουν ο κανόνας.

Η φτώχεια, η ανεργία, η προσωπική ματαίωση, η απουσία προοπτικής στο μέλλον δεν οδηγούν την αποκαλούμενη «χαμένη» γενιά μόνο στην πικρία, την οργή και την αγανάκτηση. Στρέφουν μια μερίδα (ευτυχώς δεν είναι όλοι) των νέων αγοριών και κοριτσιών σε ακροδεξιά κόμματα φασιστικής και ρατσιστικής ιδεολογίας.

Στη Γαλλία, το κόμμα της Marine Le Pen ήρθε δεύτερο ανάμεσα στους νέους, γεγονός που τρόμαξε όλους τους κοινωνικούς επιστήμονες.

Στην Ελλάδα, η «Χρυσή Αυγή» ήταν στις πρόσφατες εκλογές το δεύτερο κόμμα (μετά τον ΣΥΡΙΖΑ με 37%) στους νέους ηλικίας 18-24 ετών με 13% και 16% στην ηλικιακή ομάδα 25-34. Ανάμεσα σε αυτούς βρίσκει κανείς όχι μόνο άνεργους αλλά και φοιτητές και μαθητές. Αν λάβουμε υπόψη και την αύξηση των ρατσιστικών επιθέσεων και εγκλημάτων (πρόσφατα συνελήφθησαν δύο ανήλικοι 15 και 17 ετών για μια τέτοια επίθεση), αντιλαμβανόμαστε την κρισιμότητα των συνεπειών της κρίσης στη νέα γενιά.

Όπως λέει ένας νέος σε σχετική έρευνα: «Οι σημερινές καταστάσεις μου θυμίζουν κάτι από Γκόθαμ Σίτι, από Μπάτμαν, και αυτό που με απογοητεύει είναι ότι όλοι περιμένουμε έναν Μπάτμαν να έρθει να σώσει τη Γκόθαμ Σίτι».

Όμως, η προσφυγή σε νέο-ναζιστικές και ρατσιστικές ιδεολογίες και πρακτικές δεν είναι παιχνίδι μυθοπλασίας. Είναι η πλέον επικίνδυνη διέξοδος από την πραγματικότητα μιας κοινωνίας «μπλοκαρισμένης» σε όλα τα επίπεδα της οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής ζωής. Και αυτό κάνει τις ευθύνες όλων μας, πρωτίστως όμως εκείνων που αποφασίζουν την εφαρμογή των καταστροφικών μνημονίων, τεράστιες. Ας τις αναλογιστούν, πριν να είναι αργά.

***Η κυρία Αλεξάνδρα Κορωναίου είναι Καθηγήτρια Κοινωνιολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο**